

Konferencja:

Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka początkiem efektywnej edukacji

Warszawa, 19 września 2014r.

Cele konferencji:

**Upowszechnianie wiedzy o znaczeniu
wczesnego wspomagania dla rozwoju
małego dziecka z niepełnosprawnością**

**Wpływ wczesnego wspomagania
rozwoju dziecka na jego późniejszą
edukację**

Znaczenie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka dla jego późniejszej edukacji

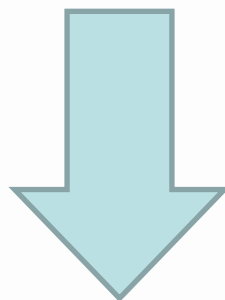
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Wicedyrektor Dorota Żyro

Warszawa, 19 września 2014r.

Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka

to działanie mające na celu ocenę indywidualnych potrzeb dziecka, analizę warunków rozwoju ze szczególnym uwzględnieniem jego najbliższego otoczenia i rodziny, oraz przygotowanie i realizację indywidualnych programów rozwojowych.

Podjęcie działań we wczesnym okresie rozwoju daje szanse szybkich postępów, często powoduje zahamowanie wielu zaburzeń oraz zapewnia pomoc i wsparcie dla rodziny

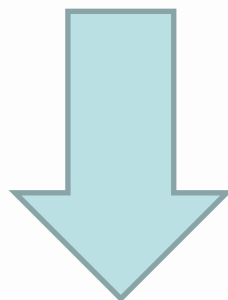

Wniosek dla samorządów

Niepełnosprawność

jest poważnym wielowymiarowym problemem społecznym skutkującym w wymiarze jednostkowym, rodzinnym i ogólnospołecznym.

Podejmowanie skutecznych działań wobec dzieci niepełnosprawnych podnosi jakość ich życia i uniezależnia w dorosłości od innych osób i instytucji

Nakłady na wczesną interwencję i wczesne psychopedagogiczne wspomaganie rozwoju dziecka mogą przyczynić się do ograniczenia w przyszłości wydatków na opiekę zdrowotną, opiekę i świadczenia socjalne dla niesprawnych, niezaradnych, niewykształconych oraz nieprzystosowanych społecznie dorosłych osób niepełnosprawnych.

Dziecko a otoczenie

Każde dziecko, nawet najmniejsze i najbardziej niepełnosprawne zdolne jest do odczuwania emocji i reagowania na to, co dzieje się z nim i w jego najbliższym otoczeniu.

.

Doświadczenia emocjonalne gromadzone przez dziecko, zarówno pozytywne jak negatywne, mają istotny wpływ na przebieg jego rozwoju w późniejszym czasie.

Dlatego tak istotna jest rola rodziny.

Znaczenie więzi dla rozwoju dziecka

Dla małego niepełnosprawnego dziecka warunkiem niezbędnym do rozwoju, jest kontakt ze znaczącymi osobami i bliska, oparta na poczuciu bezpieczeństwa, **wieź z rodzicami**, która gwarantuje zaspokojenie jego najbardziej fundamentalnych potrzeb i bazę do dalszego rozwoju.

Wychowanie dzieci z niepełnosprawnością podlega tym samym zasadom i prawidłowościom, co dziecka zdrowego.

Bywa procesem znacznie trudniejszym, bardziej złożonym, a tym samym wymagającym więcej czasu i zaangażowania

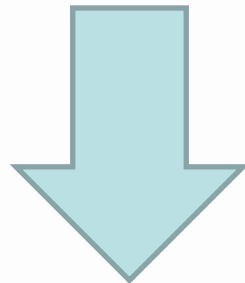
■

Objęcie wspomaganie dziecka i jego rodziny

Niepełnosprawność dziecka wprowadza rewolucyjne zmiany w jego rodzinie, zarówno w psychice każdego z jej członków, w relacjach między nimi, jak i funkcjonowaniu społecznym oraz finansowym rodziny.

Nowa, złożona sytuacja powoduje, że rodzina zostaje zmuszona do zmian w sposobie życia, postawach i zachowaniu. Te problemy są równie ważne, jak problemy wynikające bezpośrednio z niepełnosprawności dziecka.

Istniejący dotąd sposób funkcjonowania rodziny musi ulec transformacji, tak aby było możliwe wychowanie niepełnosprawnego dziecka przy zachowaniu jakości życia pozostałych jej członków.

Jak zatem zorganizować skuteczne wsparcie dla rodziny?

Pomoc rodzinie dziecka z niepełnosprawnością

Wobec złożoności problemów, z którymi spotyka się rodzina dziecka z niepełnosprawnością, niezwykle ważne jest, aby na każdym z etapów przystosowania do tej sytuacji znalazła pomoc dostosowaną do swoich potrzeb.

Zespoły wczesnego wspomagania rozwoju to miejsca przyjazne nie tylko dziecku, ale całej jego rodzinie.

Ich zadaniem jest:

- wesprzeć rodzinę w procesie odzyskiwania równowagi
- pomóc w uzyskaniu kompetencji potrzebnych do zajmowania się niepełnosprawnym dzieckiem.
- wspierać w budowaniu relacji z dzieckiem poprzez bliski kontakt, zabawę..

Koncentracja na zasobach i potencjale dziecka z niepełnosprawnością

Niepełnosprawność dziecka często zmusza rodziców do podejmowania skomplikowanych, trudnych i złożonych decyzji.

W trosce o przyszłość swojego dziecka często popełniają błędy wychowawcze, przeżywają ambiwalentne emocje, zmagają się z poczuciem winy

Bardzo istotne jest, by w wychowaniu dziecka z niepełnosprawnością, koncentrować się na jego mocnych stronach i rozwijać je, a nie skupiać się na brakach, których być może nie da się przezwyciężyć.

Pierwsze lata życia dziecka decydują o jego samodzielności, dojrzałości do nauki w szkole, efektywności tej nauki i późniejszym funkcjonowaniu jako człowieka dorosłego.

Tymczasem nie docenia się ani specyfiki wczesnego rozwoju, ani skutków zaniedbań w tym okresie i jak wynika z badań nad wczesną edukacją dzieci (badania IBE z 2013r.) jest to zjawisko nader częste na obszarach wiejskich. Dlatego jak najszerze upowszechnianie wiedzy o znaczeniu wczesnej interwencji i wspomagania jest takie istotne.

Argumenty za podjęciem jak najwcześniejszej stymulacji rozwoju dzieci:

- we wczesnym okresie rozwoju mózg ma wyjątkowo dużą plastyczność, co daje większą możliwość zmiany
- u dzieci z zaburzeniami o postępującym przebiegu możliwe jest zahamowanie, a czasami nawet całkowite zatrzymanie dalszych niekorzystnych zmian,
- małe dzieci są bardziej podatne na stosowane programy rehabilitacyjne oraz czynią szybsze postępy,
- we wczesnym etapie rozwoju dzieci mają większą łatwość uczenia się i są bardziej podatne na terapię (wiele zaburzeń narasta wraz z wiekiem, co utrudnia terapię i edukację),
- dzieci łatwiej generalizują wypracowane przez siebie umiejętności i nawyki,
- wczesne wspomaganie jest szansą na osiągnięcie takich umiejętności, których dziecko nie osiągnęło by bez pomocy,
- zgodnie z prawem pierwszeństwa dotyczącym uczenia się, pierwsze umiejętności utrwala się najsilniej i najtrudniej ulegają później zmianie,
- rodzice małych dzieci mają więcej nadziei, sił, zapału i wiary, dlatego są bardziej zaangażowani we współpracę ze specjalistami, chętniej biorą udział w terapii dziecka.

Reasumując

Im wcześniej zostanie postawiona diagnoza i podjęcie się działania stymulujące i wspomagające rozwój dziecka, tym lepsze rokowania dla dziecka i szansa na lepsze funkcjonowanie.

Czekanie na interwencję psychologa lub pedagoga aż do wieku szkolnego kosztuje zbyt wiele - utrwała niewłaściwe zachowania dziecka i nasila niekorzystne postawy rodziców.